

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مدیریت تحصیلات تکمیلی
دانشکده ادبیات و علوم انسانی
رشته زبان و ادبیات عربی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته زبان و ادبیات عربی

تطبیق رئالیسم جادویی در دو رمان ساعت بغداد و صدسال تنهایی

استاد راهنما :

دکتر علی اکبر احمدی چناری

استاد مشاور :

دکتر عبدالحمید احمدی

پژوهشگر:

پروانه شکرزهی

پاییز ۱۴۰۲

چکیده

رئالیسم جادویی یکی از انواع واقع‌گرایی در حوزه ادبیات است که خالق اثر ادبی در آن علاوه بر ثبت و گزارش واقعیت به منظور ایجاد جذابیت بیشتر و فاصله‌گرفتن از شعار زدگی از شگردهایی مثل اسطوره‌پردازی فانتزی و تخیل استفاده می‌کند به نحوی که تشخیص واقعیت از تخیل دشوار می‌شود. بسیاری گابریل گارسیا مارکز را در رمان مشهور صد سال تنهایی بنیان‌گذار سبک رئالیسم جادویی به حساب می‌آورند و نویسندگان فراوانی در سرتاسر جهان این اثر مشهور را الگوی خود در داستان‌پردازی به شیوه رئالیسم جادویی قرار داده‌اند. شهدالراوی (۱۹۸۶) از جمله داستان‌پردازان معاصر عرب است که بنا به اعتراف خودش در رمان «ساعة بغداد» از سبک مارکز تقلید کرده است. جستار حاضر تلاش می‌کند با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی و بر مبنای مکتب فرانسوی در ادبیات تطبیقی، جلوه‌های رئالیسم جادویی در دو رمان فوق‌الذکر را مورد واکاوی و تحلیل قرار دهد یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که هر دو نویسنده در پردازش رخدادها از عناصر فراواقعی مانند اسطوره شخصیت‌های تخیلی و فانتزی برای جذابتر کردن روایت سود برده‌اند. همچنین توصیف‌های طولانی کشدار و وهم‌آلود از مکان‌ها و شخصیت‌ها، سیالیت زمان و به کارگیری ویژگی پیشگویی از همانندی‌های برجسته دو رمان است. جنبه تفاوت دو رمان نیز در این است که رخدادها در زمان ساعة بغداد به واقعیت نزدیک‌تر است.

کلیدواژه‌ها: رئالیسم جادویی، صدسال تنهایی، گابریل گارسیا مارکز، رمان ساعة بغداد، شهدالراوی.

Abstract:

Magical realism is one of the types of realism in the field of literature, in which the creator of a literary work, in addition to recording and reporting reality, in order to create more attractiveness and to distance himself from sloganeering, uses strategies such as mythologizing, fantasy and imagination. The way it becomes difficult to distinguish reality from imagination. Many consider Gabriel García Márquez to be the founder of the magical realism style in the famous novel *One Hundred Years of Solitude*, and many writers around the world have used this famous work as their model in magical realism storytelling. Shahd al-Ravi (1986) is one of the contemporary Arab storytellers who, according to his own admission, imitated Marx's style in his novel "The Hour of Baghdad". Based on the descriptive-analytical method and based on the French school of comparative literature, the present essay tries to analyze the effects of magical realism in the above-mentioned two novels. The initial findings indicate that each In processing the events, two authors have benefited from surreal elements such as the myth of fictional characters and fantasy to make the narrative more attractive. Also, the long drawn-out and illusory descriptions of places and characters, the fluidity of time and the use of prophetic features are among the outstanding similarities of the two novels. The difference between the two novels is that the events at the time of the Baghdad clock are closer to reality.

Keywords: magical realism, *One Hundred Years of Solitude*, Gabriel García Márquez, *Baghdad Clock* novel, Shahd al-Ravi.

University of Zabol
Graduate School
Faculty of Humanities
Department of English

**Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Arabic Language and
Literature**

A comparative study of Two novels The baghdad cloak and One Hundred Years of Solitude

Supervisor:

Dr. Ali Akbar Ahmadi Chenari

Advisor:

Dr. Abdolhamid Ahmadi

By:

Parvaneh Shekarzahi

Autumn 2023